

Det drejer sig om et institut, som miljøministeren i september måned blankt afviste at give flere penge til, et institut, hvis rapporter meget få har fundet særlig givtige, et institut, som Miljøministeriet, ganske få dage før gavechecken kom, var nødt til at rykke for at få dem til at lave det, de skulle. Alligevel var der en indtil videre uidentificeret jule-, eller var det måske en hulemand, der fandt, at de skulle have flere penge.

Kan vi så ikke fra hr. Kristian Jensen få blot ét eksempel på, hvorfor det er vigtigere at give 5 mio. kr. til Lomborg end at give de penge eksempelvis til at få brudt den negative sociale arv?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

På turismeområdet har hr. Kristian Jensen vurderet, hvad der virker, og hvad der ikke virker. Det er jo egentlig prisværdigt. 30 mio. kr. i 2001 og 30 mio. kr. i 2002 til den regionale turisme er altså vurderet til: ingen virkning.

Turismeaktørerne i hr. Kristian Jensens amt, Ringkjøbing, i mit amt, Sønderjyllands Amt, og i andre amter er altså blevet brugt til noget, som intet udbytte giver, og derfor skal de naturligvis lide under, at grønthøsteren kører hen over dem og kapper livsstrengen.

Jeg vil gerne høre hr. Kristian Jensen om denne vurdering. Det er jo ikke alle regioner, der er blevet beskåret. Øresundsregionen – og det synes jeg er udmærket – har stadig væk sine 17 mio. kr., men vestdanmarkturismen har 0. Betyder det, at regionerne herovre er dygtigere end de andre og derfor fortsat skal have? Det håber jeg jeg kan få et svar på.

Ellers kunne jeg selvfølgelig komme med et forslag, for nu har der jo været mange gode debatter her i formiddag om Lomborgmidlerne og lidt tvivl om, om de gør nytte, og så kunne man jo, vil jeg gerne sige til finansministeren, tage dem og overføre dem til turismeerhvervet. Så er jeg sikker på, at vi hurtigt vil finde ud af, at de gør gavn og nytte.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hr. Nicolai Wammen har ganske, ganske ret. Det her er en glimrende og udmærket bog, som man kan få meget forstand af at læse i. Det er bare et problem for hr. Nicolai Wammen, at han ikke er kommet længere end til side 11.

For hvis hr. Nicolai Wammen havde startet sin læsning så tidligt, at hr. Nicolai Wammen var kommet om på side 93, så ville hr. Nicolai Wammen have set, at indsatsen mod den negative sociale arv er langt større, end det hr. Nicolai Wammen står heroppe på talerstolen og fremfører.

Nu har hr. Nicolai Wammen, så vidt jeg husker løst i hovedet, endnu en kort bemærkning tilbage, og nu er der tid til at læse det igennem. Slå op på side 93 og se, at der bliver gjort en indsats, ikke blot på 65 mio. kr., som jeg sagde, men på 66,2 mio. kr. ud over de 4 mio. kr., som hr. Nicolai Wammen ganske rigtigt havde fundet.

Jeg vil blot foreslå hr. Nicolai Wammen at gennemføre arbejdet og læse videre på aftalen og få forstand på de aftaler, der er indgået.

Så til fru Pernille Blach Hansen. Jeg har jo sagt det en gang. Det er sådan, at Institut for Miljøvurdering leverer nogle rapporter og analyser, som vi er enige i, og de leverer nogle, som vi er uenige i. De har leveret en meget glimrende rapport om CO₂-kvoter og det kvotesystem, som jeg synes er ganske fremragende, og de har leveret nogle rapporter f.eks. om dåsesagen, som jeg synes kunne have været bedre.

Vi har valgt – for vi mener, det er vigtigt ikke bare at støtte institutter, der er enige med os, men institutter, der er bredt funderet – at give det her institut et løft, så vi får et bedre kvalificeret grundlag til netop at vurdere, hvordan vi får mest miljø for pengene. Det er pudsigt, at de partier, der plejer at slå sig op på at være ih og åh så miljøvenlige, nu er uenige og negative, når vi forsøger at gøre en ekstra indsats for at få det bedst mulige beslutningsgrundlag.

Jeg håber, at hr. Frode Sørensen er enig i og erkender, at det var aftalt, at indsatsen for den regionalpolitiske turismefremme skulle være udløbet blot 1 år senere end det, der nu sker.

Når vi har valgt at kigge på det, er det, fordi vores vurdering er, at alt for mange af de midler, der er blevet brugt, er blevet brugt til at flytte turisme internt i Danmark i stedet for at satse på at få turisme fra udlandet til at flytte til Danmark. Turisme internt i Danmark øger jo ikke det danske samfunds samlede omsætning og samlede værditilvækst, og derfor mener vi, at det mere er en opgave for de regionale parter at kæmpe for, hvor turismen skal være, end det er en opgave for staten at flytte rundt på turismen internt i landet.

Det, vi ønsker, er, at vi skal have en turismepolitik, der er med til at tiltrække udenlandske